

Arrest

nr. 164 352 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. KREEMERS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Nigeriaans staatsburger bent, geboren op 13 maart 1961 te Benin-City. U verliet Nigeria in '91 om in Europa zaken te doen. U verkreeg een permanent verblijf in Hongarije en ging van daaruit naar verschillende landen voor zaken. Tijdens één van uw reizen naar Nigeria leerde u uw huidige vrouw E. Marian kennen (CGVS X). Toen u hoorde dat ook zij Nigeria had verlaten, begon u contact met haar te hebben in Italië. Jullie kregen een relatie. U verbleef in Hongarije en Marian verbleef in Italië. Marian werd zwanger van jullie eerste dochter, Pamela (geboren op 20 maart 2003 te Firenze). U bleef in Hongarije uw zaken doen maar u kwam regelmatig naar Italië. Later werd Marian zwanger en werd jullie zoon Tobia geboren (9 januari 2005 te Firenze).

Na de geboorte bleek dat jullie zoon extra medische verzorging moest krijgen. Hij bleef lange tijd op de intensieve na de geboorte. Jullie zoon werd onderzocht en hij kreeg de ziekte 'mitochondria' gediagnostiseerd. Jullie gingen jaarlijks naar het ziekenhuis voor onderzoeken en controle. Jullie kregen een derde kind, een zoon Elia, geboren op 6 november 2011 te Firenze.

Toen iemand van het ziekenhuis waar Tobia behandeld werd jullie adviseerde om Tobia niet langer door het ziekenhuis te laten behandelen, begonnen jullie achterdochtig te worden. Ze raadde u ook aan om de dossiers uit het ziekenhuis op te vragen. Toen bleek dat deze verdwenen waren, zagen jullie een complot en wilden jullie meer weten over de oorzaak van de mentale en fysieke toestand van jullie zoon Tobia. Jullie spanden daarom een 'verzoeningsproces' aan tegen het ziekenhuis en de Italiaanse staat (gerechtelijke procedure in Italië). Jullie hebben deze procedure echter niet afgewerkt omdat jullie ervan overtuigd zijn dat de Italiaanse overheid jullie iets zou aandoen omdat u denkt dat ze zo aan de gerechtelijke stappen willen ontkomen. Jullie zijn daarom naar België gekomen op 13 mei 2014, met jullie geldige Italiaanse verblijfsdocumenten. Jullie hebben de volgende dag asiel aangevraagd bij de bevoegde instantie.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

In overeenstemming met artikel 48/5, § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten. Volgens het tweede lid van datzelfde artikel kan een land worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of wanneer de asielzoeker anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van nonrefoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.

Op grond van uw verklaringen en de stukken in uw administratief dossier blijkt dat u in Italië kan genieten van een 'permesso di soggiorno per stranieri' (verblijfsvergunning voor vreemdelingen). Sinds kort kan u hiermee werken en kan u legaal het land verlaten (zie gehoor CGVS, p 13). U moet het verblijfsrecht om de twee jaar verlengen maar u geeft aan dat u geen reden ziet waarom dit niet zou gebeuren (zie gehoor CGVS, p 6). Er kan bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten verzekerd zijn in Italië, dat de bescherming die Italië u biedt in wezen doeltreffend is, dat Italië het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensstandaard er niet als onmenselijk of mensonterend kan beschouwd worden zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Er wordt dan ook vermoed dat u geen belang kan doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om Italië te verlaten, te laten onderzoeken door het CGVS, tenzij zou blijken dat de bescherming die door Italië wordt verleend heeft opgehouden te bestaan; dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of dat u ten aanzien van Italië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen.

Dit is in casu niet het geval.

Op grond van het geheel van de elementen in het administratief dossier, stelt het CGVS vooreerst immers vast dat u actueel nog steeds over een geldige verblijfsvergunning voor vreemdelingen beschikt in Italië (zie gehoor CGVS, p 5 en bewijsstukken in het dossier). Deze verblijfsstatus is in principe geldig tot 1 augustus 2021 en kan vervolgens opnieuw verlengd worden. U brengt geen gegevens aan waaruit het tegendeel kan blijken wat uw persoonlijke situatie betreft (zie gehoor CGVS, p 6).

Voorts wijst niets in uw administratief dossier erop dat u effectief een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren in Italië, noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen ingeval van terugkeer naar Italië.

U haalt aan dat u enkele problemen had in Italië. Zo verklaart u dat uw zoon zijn invaliditeit niet werd uitgekeerd. U geeft aan dat u zeven jaar moest wachten alvorens u een uitkering kreeg en dat u intussentijd met eigen middelen overleefde (zie gehoor CGVS, p 5). Echter, toen alle formaliteiten in orde waren, kreeg u de uitkering wel. Ook verklaart u dat u in Italië documenten kreeg waarmee u niet kon werken of het land kon verlaten. U ziet dit zelfs als een samenzwering van het ziekenhuis waar uw zoon is geboren en de Italiaanse staat (zie gehoor CGVS, p 5). Echter, u geeft aan dat de regels hieromtrent inmiddels gewijzigd zijn en dat u het laatste anderhalf jaar wel werkte en dat u tevens legaal kan reizen (zie gehoor CGVS, p 13). U verklaart dat de Italiaanse overheid het medisch dossier van uw zoon heeft vervalst en dat ze niet betrouwbaar zijn. U geeft aan dat er maffiose praktijken aan de gang zijn waardoor jullie leven er in gevaar is (zie gehoor CGVS, p 8). U kan echter geen enkel concreet voorbeeld geven van deze boutes veronderstellingen en baseert uw hele betoog op vage beweringen (zie gehoor CGVS, p 16). Wanneer u nadrukkelijk wordt gevraagd of de Italiaanse overheid u niet meer zou toelaten op haar grondgebied, zegt u nadrukkelijk dat ze geen reden hebben om u niet op hun grondgebied toe te laten en dat ze zelfs zullen proberen om de zaak te regelen (zie gehoor CGVS, p 6).

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Italië te begeven en er zich toegang te verschaffen, rekening houdend met de geldigheid van uw Italiaanse verblijfstitel.

U geeft aan dat u niet naar Nigeria kan terugkeren, het land waar u de nationaliteit van heeft. U zegt ook dat het er onveilig is, op politiek en religieus vlak. Echter, wanneer u wordt gevraagd waarom jullie daarvan het slachtoffer zouden worden, geeft u gewoon de algemene teneur van het land weer, de algemene politieke instabiliteit en de algemene situatie in Benin, waarvan u verklaart dat het een zeer gewelddadige stad is (zie gehoor CGVS, p 11). U haalt ook aan dat u vreest dat moslims het hele land willen islamiseren en verwijst hierbij naar de situatie in het Zuiden. Echter uit de informatie waar het CGVS over beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u die verklaarde tot 1991 in Benin City te hebben gewoond alvorens naar Europa te komen, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Daarnaast geeft u aan dat uw kinderen in Europa zijn geboren, dat ze Afrika niet kennen en dat ze daarom ook in Europa moeten blijven. U geeft tevens aan dat het in Nigeria economisch niet goed gaat en dat er in Europa meer kansen zijn (zie gehoor CGVS, p 11). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren”. Het feit dat uw kinderen in Europa zijn geboren en er meer kansen kunnen krijgen en dat de economische situatie in Europa beter is, betreft een socio-economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

*De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststelling niet wijzigen. U legt de **Nigeriaanse paspoorten** voor van u en uw familieleden. Daarnaast toont u ook uw ‘permesso di soggiorno per stranieri’ (**verblijfsvergunning voor vreemdelingen**), die om de twee jaar hernieuwbaar is en deze van uw vrouw. U legt tevens uw Italiaanse identiteitskaart voor, geldig tot 1/08/2021. Vervolgens legt u ook uw - **vervallen- paspoorten** voor, waaruit blijkt dat u een verblijf had in Hongarije. U legt tevens een kopie voor van de **geboorteaangifte van uw zoon, Tobia**. Deze documenten hebben echter geen betrekking op de problemen waarvoor u Italië heeft verlaten. Ze tonen hooguit uw nationaliteit aan, wat niet in twijfel werd getrokken.*

Daarnaast legt u verschillende kopieën voor waar geen bewijswaarde aan kan gehecht worden aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Het gaat om volgende documenten: **documenten i.v.m. de bemiddelingsaanvraag** alsook de communicatie hieromtrent met uw advocaat. Deze documenten tonen aan dat u in Italië inderdaad een bemiddelingsprocedure bent gestart. Ze tonen echter in geen geval aan dat de Italiaanse overheid u daadwerkelijk vervolgt omwille van de zaak die u tegen hen heeft aangespannen. U legt een document voor waaruit blijkt dat het **medische dossier van uw vrouw alsook uw zoon, Tobia, verdwenen is**. Volgens dit document zou uw zoon zijn opgenomen van 9/01/2005 tot 11/02/2011. Volgens uw verklaringen werd uw zoon echter twee maand opgenomen in de intensieve (zie gehoor CGVS, p 4). Tot slot legt u ook nog de **voorschriften** voor van de medicatie die uw zoon diende te nemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker argumenteert ten aanzien van de bestreden beslissing:

“Doordat de Commissaris-Generaal stelt dat er in hoofde van concluant geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld.

Omdat er geen behoefte is aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Verzoeker verbleef inderdaad gedurende ongeveer 15 jaar in Italië, alwaar hij ondertussen een verblijfsvergunning voor vreemdelingen verkreeg.

Verzoeker kan naar eigen zeggen absoluut niet terugkeren naar Italië.

Voorts kan verzoeker ook niet terugkeren naar Nigeria.

Een terugkeer naar Nigeria een reëel risico op het lijden van ernstige schade in.

Zowel op politiek als religieus vlak is het onveilig in Nigeria.

Boko Haram blijft Nigeria terroriseren.

Verzoeker en zijn familie zijn zeer gelovige christenen.

Zij vrezen voor Boko Haram, die het hele land willen islamiseren.

Niet alleen het noorden en het centrum van het land worden getroffen maar de dreiging voor het zuiden is ook zeer reëel en nabij.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2.1. Inzake de mogelijkheid voor verzoeker om weer naar Italië te gaan, stelt de bestreden beslissing:

“U haalt aan dat u enkele problemen had in Italië. Zo verklaart u dat uw zoon zijn invaliditeit niet werd uitgekeerd. U geeft aan dat u zeven jaar moest wachten alvorens u een uitkering kreeg en dat u intussentijd met eigen middelen overleefde (zie gehoor CGVS, p 5). Echter, toen alle formaliteiten in orde waren, kreeg u de uitkering wel. Ook verklaart u dat u in Italië documenten kreeg waarmee u niet kon werken of het land kon verlaten. U ziet dit zelfs als een samenzwering van het ziekenhuis waar uw zoon is geboren en de Italiaanse staat (zie gehoor CGVS, p 5). Echter, u geeft aan dat de regels hieromtrent inmiddels gewijzigd zijn en dat u het laatste anderhalf jaar wel werkte en dat u tevens legaal kan reizen (zie gehoor CGVS, p 13). U verklaart dat de Italiaanse overheid het medisch dossier van uw zoon heeft vervalst en dat ze niet betrouwbaar zijn. U geeft aan dat er maffiose praktijken aan de gang zijn waardoor jullie leven er in gevaar is (zie gehoor CGVS, p 8). U kan echter geen enkel concreet voorbeeld geven van deze boutte veronderstellingen en baseert uw hele betoog op vage beweringen (zie gehoor CGVS, p 16). Wanneer u nadrukkelijk wordt gevraagd of de Italiaanse overheid u niet meer zou toelaten op haar grondgebied, zegt u nadrukkelijk dat ze geen reden hebben om u niet op hun grondgebied toe te laten en dat ze zelfs zullen proberen om de zaak te regelen (zie gehoor CGVS, p 6).

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Italië te begeven en er zich toegang te verschaffen, rekening houdend met de geldigheid van uw Italiaanse verblijfstitel."

Verzoekers verweer dat hij *"naar eigen zeggen absoluut niet kan terugkeren naar Italië"* is geen nuttig verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing. De motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.2. Inzake de mogelijkheid voor verzoeker om naar Nigeria, zijn land van herkomst, terug te keren stelt de bestreden beslissing:

"U geeft aan dat u niet naar Nigeria kan terugkeren, het land waar u de nationaliteit van heeft. U zegt ook dat het er onveilig is, op politiek en religieus vlak. Echter, wanneer u wordt gevraagd waarom jullie daarvan het slachtoffer zouden worden, geeft u gewoon de algemene teneur van het land weer, de algemene politieke instabiliteit en de algemene situatie in Benin, waarvan u verklaart dat het een zeer gewelddadige stad is (zie gehoor CGVS, p 11). U haalt ook aan dat u vreest dat moslims het hele land willen islamiseren en verwijst hierbij naar de situatie in het Zuiden. Echter uit de informatie waar het CGVS over beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u die verklaarde tot 1991 in Benin City te hebben gewoond alvorens naar Europa te komen, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Daarnaast geeft u aan dat uw kinderen in Europa zijn geboren, dat ze Afrika niet kennen en dat ze daarom ook in Europa moeten blijven. U geeft tevens aan dat het in Nigeria economisch niet goed gaat en dat er in Europa meer kansen zijn (zie gehoor CGVS, p 11). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Het feit dat uw kinderen in Europa zijn geboren en er meer kansen kunnen krijgen en dat de economische situatie in Europa beter is, betreft een socio-economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag."

Verzoekers verwijzing naar Boko Haram en het feit dat hij en zijn familie christen zijn, is niet dienstig om afbreuk te doen aan voormelde motivering van de bestreden beslissing. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich voor de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere element dan wat aangevoerd wordt inzake de vluchtelingenstatus.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, onder meer over de situatie in Benin City en de invloed van Boko Haram, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS